

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/99/2015
Identifikačné číslo spisu:	8711010550
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8711010550.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného C. R. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. januára 2016 v Bratislave dovolanie obvineného C. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 20. novembra 2014, sp. zn. 7 To 25/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. R. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 5. júna 2013 sp. zn. 5 T 140/2011 bol obvinený C. R. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods.1, ods. 2 Tr. zák. a trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na skutkovom základe, že

dňa 19. augusta 2002 asi o 21.30 hod. v Poprade po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, ktoré zvýšili hladinu alkoholu v jeho krvi najmenej na 1,31 mg/l (2,73 promile) zistenú z vydýchaného vzduchu, viedol osobné motorové vozidlo tov. značky Škoda Favorit, ev. čísla N. v ľavom jazdnom pruhu komunikácie s dvomi jazdnými pruhmi v jednom smere označenej ako hlavná cesta, smerom od ul. L. Svobodu a ul. Suchoňovej, kde v križovatke s príjazdovou komunikáciou od cesty č. I/18, v dôsledku požitých alkoholických nápojov a prekročenia dovolenej rýchlosti v obci, ľavou prednou časťou vozidla narazil do ľavej zadnej časti osobného motorového vozidla tov. zn. Mercedes, evidenčného čísla N., vchádzajúceho na hlavnú cestu z pravej strany v smere jeho jazdy a odbočujúceho vľavo, pri nehode jeho spolujazdec T. H. utrpel ľahký otras mozgu, vyklbenie pravého ramenného kĺbu s poranením nervovej pletene pre pravú hornú končatinu, zlomeninu 5. záprstnej kostičky ľavej ruky, pomliaždenie obličiek a ďalšie zranenia s liečením a práceneschopnosťou do 22. marca 2003.

Za to bol odsúdený podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. a § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienčne

odložený na skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 súd poškodeného T. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., I.. XXXX/XX s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obvinený C. R. do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 611), ktoré odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 627-628).

Obvinený C. R. v dôvodoch odvolania namietal výrok o vine i výrok o treste. Podrobne rozobral dôkaznú situáciu a namietal, že napadnuté rozhodnutie je založené na jednostrannom hodnotení vykonaných dôkazov. Nepoprel, že požil pred jazdou alkoholické nápoje, ale to nebolo príčinou dopravnej nehody. Jazdil po hlavnej ceste a poškodený mu s vozidlom náhle vošiel do dráhy z vedľajšej cesty, nedal mu prednosť, čo konštatoval aj príslušník polície svedok K. V.. Svedok to potvrdil i na hlavnom pojednávaní. Ďalej namietal nesprávne výsledky znalca Ing. Petra Onderuša. Vytýkal súdu prvého stupňa, že vôbec nevzal do úvahy odborné vyjadrenie Ing. Pavla Kohúta. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby. Na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykonalo na základe jeho žiadosti v jeho neprítomnosti, obhajca obvineného znovu namietal jednostranné dokazovanie a vytýkal, že nikto si nepripojil spis z poisťovne. Z tohto spisu vyplýva, že Favorit mal poškodený iba chladič, preto obvinený nemohol ísť takou rýchlosťou ako tvrdia znalci. Následky nehody by museli byť závažnejšie. Dopravnú nehodu jednoznačne zapríčinil poškodený K. F..

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý na verejnom zasadnutí 20. novembra 2014 sp. zn. 7 To 25/2013 odvolanie obvineného C. R. uznesením podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 20. novembra 2014, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený C. R. prevzal 24. apríla 2015, jeho obhajca 20. apríla 2015, prokurátor 17. apríla 2015, druhostupňové rozhodnutie prevzali i poškodené strany.

Okresný súd Poprad predložil 31. decembra 2015 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného C. R., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Michala Piskoríka, ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 19. októbra 2015 (č.l. 663 - 665) z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a smeruje proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu.

V rámci uplatnených dovolacích dôvodov obvinený fakticky zopakoval námietky, ktoré uplatnil už v konaní o odvolaní na súde druhého stupňa. Ťažiskom jeho dovolacej argumentácie je tvrdenie, že súdy sa riadne nevysporiadali s jeho námietkami. Nemôže súhlasiť so závermi súdov o príčinách dopravnej nehody ani s tvrdením, že nehodu zaviniť nakoľko požil pred jazdou alkoholické nápoje a prekročil povolenú rýchlosť. Výpočet resp. stanovenie rýchlosti Ing. Onderušom považuje za nesprávne a opätovne zdôraznil, že išiel podstatne nižšou rýchlosťou, o čom svedčí jeho poranenie ako aj poranenie jeho spolujazdca a poškodenie oboch motorových vozidiel. Hodnotenie dôkazov súdmi malo za následok nesprávny záver o jeho vine a nesprávnu kvalifikáciu jeho konania podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. V ďalšej časti dovolania poukazoval na dĺžku trestného konania, nakoľko súdom trvalo 12 rokov, pokiaľ rozhodli o jeho vine. Po celý čas bol nielen on ale celá jeho rodina vystavená stresovým situáciám, ktorú skutočnosť súdy dostatočne nezohľadnili. V závere dovolania navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a zrušiť navrhol aj rozsudok súdu prvého stupňa.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného C. R. vyjadriť v lehote, ktorú im určila. Uvedenú možnosť využil okresný prokurátor i poškodený K. F..

Prokurátor vo svojom vyjadrení (č.l. 670-671) uviedol, že dovolanie obvineného nepovažuje za dôvodné pre absenciu zákonných dôvodov dovolania. Námietky obvineného sa týkajú skutkových zistení a hodnotenia dôkazov a stoja mimo rámec uplatneného dovolacieho dôvodu. Skutok ustálený súdmi bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu, a preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodený K. F. vo svojom vyjadrení (č.l. 669) uviedol, že dĺžka trvania trestného konania bola zavinená obvineným neustálymi obštrukciami. Obvinený spôsobil dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a prekročil povolenú rýchlosť. Súdny vyhodnotil dôkazy v súlade s reálnou skutočnosťou a dovolanie obvineného nespĺňa zákonné požiadavky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je pritom viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. , podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomínaný dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premĺčania trestného stíhania

(§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladaní trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 47 ods. 2 Tr. zák.). Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

Dovolací súd považuje k tomuto dovolaciemu dôvodu za potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenú v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštalácie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštaláciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania obvineného vyplýva, že vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu uplatnil námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Formálne síce namieta nesprávne posúdenie skutku, avšak jeho námietky primárne smerovali do oblasti skutkových zistení. Obvinený fakticky súdom vyčíta iba nesprávne zistenie skutkového stavu veci, ku ktorému podľa neho došlo v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivejšom hodnotení dôkazov.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného C. R. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.